

[Hagen Hagensen]

afsoner straf, men udgangstilladelser bør ikke være til fornøjelsesformål eller lignende.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Reglerne om udgang åbner mulighed for, at der lejlighedsvis gives indsatte tilladelse til udgang med henblik på deltagelse i arrangementer, hvortil der er offentlig adgang, eller deltagelse i klubvirksomhed, men det er en forudsætning, at der ikke skønnes at være risiko for misbrug. Udgang kan normalt kun gives til grupper af indsatte og skal almindeligvis ske under ledsagelse. Det er endvidere således, at der i disse udgange i almindelighed kun kan deltage indsatte, som i forvejen har tilladelse til udgang uden ledsagelse. Hvor det drejer sig om langtidspådrag, der er dømt efter den danske straffelov, kræves der en speciel tilladelse fra direktoratet for kriminalforsorgen. Jeg kan oplyse, at deltagerantallet i sådanne udgange ikke overstiger 8 indsatte, og at der altid skal være mindst 2 ledsagere med.

Den pågældende indsatte, der undveg under den udgang, der omtales i spørgsmålet, er grønlander. Han er efter den grønlandske kriminallov dømt for brugstyveri, vold og forsøg på manddrab; senest blev han ved Godthåb kredsret den 6. februar 1979 dømt til anbringelse i anstalt indtil 15. november 1979, således at han for resten af denne tid skulle overføres til en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark; prøveløsløsløstidspunktet indtræffer den 12. august i år.

For at imødegå de særlige problemer, som en afsoning i Danmark giver anledning til for grønlandere, er der som bekendt gennemført særlige regler om udgang for denne persongruppe, regler, som betyder en lempelse i adgangen til udgang og undervisning eller beskæftigelse uden for anstalt i forhold til de bestemmelser, der gælder for personer, der er anbragt i henhold til dom til forvaring efter den danske straffelov.

Denne særordning for grønlandere finder jeg fuldt ud rimelig, men jeg skal ikke lægge skjul på – og jeg er i øvrigt her på linje med de synspunkter, som direktoratet for kriminalforsorgen over for mig har givet udtryk for – at jeg finder, at de formål, ordningen skal tjene, vanskeligt har kunnet motivere, at anstalten har givet udgangstilladelse til et

arrangement af den karakter, som der her er tale om. Jeg lægger herved også vægt på, at rigsadvokaten tidligere havde fundet det betænkeligt at give den pågældende grønlander tilladelse til uledsaget udgang.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for det, synes jeg, klare svar, der er givet, nemlig at der i det pågældende tilfælde ikke burde være givet udgangstilladelse for den pågældende indsatte. Jeg deler ministerens bemærkninger om, at der for grønlandere, der kan have vanskeligt ved at skulle leve også i danske forvaringsanstalter, måske nok skal gælde særlige regler, men bortset fra at den pågældende har deltaget i et ualmindelig grimt mordforsøg og er blevet indsat herfor, gælder det, at man, navnlig når der foreligger en tilkendegivelse fra højeste anklagemyndighed om det betænkelige i at give udgang, har gjort det under tilstande, som jeg må finde ikke er i overensstemmelse med, hvad man kunne forvente en anstaltsledelse kunne finde på.

Ministeren har nævnt, at det skal være grupper på højst 8, og at der skal være mindst 2 fængselsfunktionærer med, når der gives udgang. Men der skal jo også være en mening med at få en udgangstilladelse; det rent underholdende ved at se på en foldboldkamp kan næppe bære, at der var adgang dertil for den pågældende, når jeg i øvrigt har forstået, at den sikkerhedsforanstaltning, der var truffet under foldboldkampen, var den, at hvis man blev væk for hinanden, skulle man mødes i Sportscafeen. Der er altså én, der ikke kunne finde tilbage til Sportscafeen, og som, så vidt jeg ved, endnu ikke er fundet.

Jeg finder, vi må til at stramme reglerne om disse udgangstilladelser noget. Jeg hører ikke til blandt dem, der siger, at man skal idomme flest muligt og de strengeste frihedsstraffe, men er der idømt straf, eller er der givet sanktioner af den ene og den anden art, der betyder, at man må holde de pågældende inde og sørge for, at de ikke kommer ud til skade for andre, finder jeg, at man simpelt hen må sørge for, at det også bliver overholdt. De friere former for udgangstilladelse giver for mig at se ikke blot et skår i vores